

கலித்தொகை காட்டும் கைக்கிளை

ம. நந்தினி அ. *

அ தமிழ் உயராய்வு நடுவம், டோக் பெருமாட்டி கல்லூரி, மதுரை-2 தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Kaikilai in Kalithogai

M. Nandhini a,*

^a Department of Tamil, Lady Doak College, Madurai-2, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
nandhinim@ldc.edu.in

Received: 21-09-2022
Revised: 03-11-2022
Accepted: 07-11-2022
Published: 05-12-2022

ABSTRACT

This review is about the Kaikilai mentioned first in Tolukkappiyar's Tholkappiyam. There are only four hymns (numbers 56,57,58,109) on the Kaikilai in Sangam literature. All the four songs are found only in Kalithogai text. All these four songs have been examined with the description of Kaikilai mentioned in Tholkappiyam. Kaikilai refers to the sexual love before it is reciprocated and it is also considered to be a man falling in love with a young woman. But all the Kaikilai songs of Kalithogai have depicted the physical beauty of the young girls. All the deeds of Kaikilai hero are recorded in the Kalithogai songs according to Tholkappiya tradition. Through these, it is clear that the mindset of a man who seduces a woman who has not reached puberty is Kaikilai. In other words, this article assumes that it is a kind of feeling that seems natural to young men when they see a young woman.

Keywords: Kaikilai, Sangam literature, Woman

முன்னுரை

பரந்துபட்ட தமிழ் நூற்கடலுள் மொழியின் பழமையையும் இலக்கண இலக்கியத் தொன்மையையும் ஒருசேர உணர்த்தும் நூல் தொல்காப்பியம். இந்நூலானது மொழியின் கூறாகிய எழுத்து, சொல் ஆகியவற்றின் இலக்கணத்தை விளக்குவதாக மட்டுமல்லாமல், அம்மொழி பேசும் மக்களின் அகவாழ்க்கை மற்றும் புறவாழ்க்கையின் இலக்கிய வடிவத்திற்கு 'பொருள்' என இலக்கணம் வகுத்துள்ளது. இப்பொருளதிகாரத்தில் அமைந்துள்ள அகத்திணையியல், அகப்பொருளுக்குரிய திணைகளாகக் கைக்கிளை, முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந்திணை என ஏழ்திணைகளை வகுத்துள்ளது. பழந்தமிழரின் வாழ்வியலை காட்சிப்படுத்தும் சங்க இலக்கியங்கள் அன்பின் ஐந்திணையினை. கற்றோர் உள்ளம் உவக்கும் வண்ணம் சிறப்புறப் பதிவுசெய்துள்ளன. அவற்றுள் கற்றோர் ஏத்தும் கலித்தொகை மட்டுமே ஏழுதிணைகளில் ஒன்றான கைக்கிளையைப் பதிவு செய்துள்ளது.

கைக்கிளை

மனிதனின் இன்ப வாழ்வின் இயல்பினை உணர்த்தும் அகத்திணையியல்

"கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்

முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப" (Thamizhannal, 2010)

எனத் திணைகளை எழுவகையாகப் பிரித்துள்ளது. அவை கைக்கிளை, அன்பின் ஐந்திணை, பெருந்திணை ஆகியவையாகும். இதில் அன்பின் ஐந்திணை எனப்படுவது முல்லை குறிஞ்சி. பாலை மருதம் நெய்தல் ஆகிய திணைகளாகும். காதலர்தம் மன ஒற்றுமையே அகத்திணையின் உயிர்ப்பண்பு, ஐந்திணைக் காதலே உலகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதும் அறம் சான்றதும் ஆகும். இக்காதலே மனமொத்த அன்பின் காரணமாகத் தோன்றி இல்லற வாழ்வினை நடத்தும் நிலைக்களனாக அமைகிறது. ஆகையால் ஐந்திணைக் காதலே இலக்கியத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டு பல்லோராலும் போற்றப்படும் நிலையிலிருக்கிறது.

கைக்கிளை என்பதற்கு 'பெருமையில்லாத தலைமக்கள் உறவு' 'இழிந்த உறவு' என இளம்பூரணர் விளக்கமளிக்கிறார். 'ஒருதலைக் காமம்' என நச்சினார்க்கினியர் முதற்கொண்டு பல உரையாசிரியர்களால் விளக்கமளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் கைக்கிளை என்றால் ஒருதலைக்காமம் என்ற பொருள்கொள்ளப்படுகிறது. 'கை என்பது ஒரு இடைச்சொல் இசிறியஇ தனித்த என்ற பொருள் பட வருவது. கிளை என்பது உறவு என்ற பொருளில் வருகிறது. அவ்வகையில் கைக்கிளை என்பது சிறிய உறவு எனப் பெயரளவில் பொருள்படுகிறது. இதில் சிறிய என்றால் இழிந்த என்னும் பொருளன்று. அவ்வுறவு நிற்கும் காலம் சிறியது என்பதே பொருள்' என வ.சுப.மாணிக்கனார் உரைக்கின்றார் (Manikkam, 1957).

அன்பின் ஐத்திணையானது காதலின் இயல்பான வளர்கரு எனின் கைக்கிளை என்பது குறுங்கரு. கைக்கிளை என்பது காதலின் தொடக்கமாகவும் ஒரு சிறுபொழுதுக்குக் காதலைச் சுட்டும் மனநிலையாகவும் அமைகிறது. கைக்கிளை என்பதற்கு,

"காமம் சாலா இளமை யோள்வயின்

ஏமம் சாலா இடும்பை எய்தி

நன்மையும் தீமையும் என்று இரு திறத்தான்

தன்னொடும் அவளொடும் தருக்கிய புணர்த்துச்

சொல்எதிர் பெறாஅன் சொல்லி இன்புறல்

புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே"

என்ற நூற்பாவில் விளக்கமளிக்கிறார் தொல்காப்பியர் (Thamizhannal, 2010). காமப்பண்பு தோன்றாத பெண்ணின்பால் இளைஞன் ஒருவன் காதல்கொண்டு அதனால் வருத்தமுற்று புகழ்தலும் பழித்தலுமாகிய இருதிறத்தால் தனக்கும் அவளுக்கும் ஒத்தன கூறி சொல் எதிர் பெறானாய்த் தானே சொல்லி இன்புறல் என்பதாக அமைவது கைக்கிளை ஆகும்.

தொல்காப்பியம் காட்டும் கைக்கிளைத் திணையானது சங்க அகிலக்கியங்களுள் ஒன்றான கலித்தொகையில் மட்டுமே காணப்படுகின்றது. அதிலும் முல்லைக்கலியில் கபிலர் பாடிய மூன்று பாடல்கள் நெய்தல்கலியில் நல்லுருத்திரனார் பாடிய ஒரு பாடல் என மொத்தமே நான்கு பாடல்கள் மட்டுமே கைக்கிளைத் திணைக்குச் சான்றாக அமைந்துள்ளன.

காமம் சாலா இளமையோள்

இளைஞன் ஒருவன் பெண்ணொருத்தியைக் கண்டு காதலுற்றான். அவன் அத்தகைய உணர்வு பெற்றானே தவிர அவனால் காணப்பட்ட பெண்ணின் உள்ளத்தில் எத்தகைய எண்ணமும் தோன்றவில்லை என்பதையே 'காமம் சாலா இளமையோள்' என்ற தொடர் உணர்த்துகிறது. கைக்கிளை என்பது பருவமுற்ற ஓர் ஆண் ஒரு சிறுமிபால் காதல்கொண்டதாகவே பலர் பொருள் கொள்கின்றனர். இத்தகைய பொருள் சற்றும் பொருத்தமற்றதாகத் தோன்றுகிறது.

ஒத்த தலைவனும் தலைவியுமே அகத்திணை காட்டும் காதல் மாந்தர்கள் ஆவர். அவ்வகையில் தோற்றத்தால் பருவம் மயங்கி ஆடவன் கொள்ளும் மனநிலையே கைக்கிளையாகத் தோற்றம் பெறுகிறது. காமம் சாலா இளமையோள் என்ற தொடர் காமப்பண்பு தோன்றுவதற்குரிய பருவத்திற்கு

அணிமையில் இருப்பவள் என்ற பொருள் தருகிறது. தான் கண்ட பெண்ணின் தோற்ற மயக்கத்தினால்தான் தலைவன் அவள்பால் காதல் மயக்கம் கொண்டான் என்பதாகவே கலித்தொகையும் பதிவு செய்துள்ளது.

“ஊர்க்கால் நிவந்த பொதும்பருள், நீர்க் கால்,
கொழு நிழல் ஞாழல் முதிர் இணர் கொண்டு.
கழும முடித்து, கண் கூடு கூழை
சுவல்மிசைத் தாதொடு தாழ். அகல் மதி
தீம் கதிர் விட்டது போல, முகன் அமர்ந்து,
ஈங்கே வருவாள் இவள் யார் கொல்? ஆங்கே, ஓர்
வல்லவன் தைஇய பாவைகொல்? நல்லார்
உறுப்பு எலாம் கொண்டு, இயற்றியாள்கொல்?” (Rasamaanikkanar, 2011)

ஊரினுள் நல்ல நீர்வளம் மிக்க இடத்திலிருந்து கொய்யப்பட்ட ஞாழல் மலர்களை ஐந்தாகப் பிரித்துப் பின்னப்பட்ட தன் அழகிய கூந்தலில் சூடிக்கொண்டு, மதிபோன்ற முகத்தினளாய் இங்கே வரும் இவள் யார்? கலைத்தொழிலில் சிறந்த வல்லுநனால் செய்யப்பட்ட பாவையோ? அழகிய பெண்களின் உறுப்புகளை எல்லாம் ஒருங்கிணைத்துப் பிரம்மன் செய்த பேரழகியோ? எனத் தலைவன் அவ்விடத்தே செல்லும் பெண்ணைக் கண்டு ஐயமுறுகிறான். மேலும்,

“மாதர் கொள் மான் நோக்கின் மட நல்லாய்! நிற் கண்டார்ப்
பேதுறாஉம் என்பதை அறிதியோ? அறியாயோ?” (Rasamaanikkanar, 2011)

எனக் கண்டார் காதல் கொள்ளுவதற்குக் காரணமாகிய மான் போன்ற மடப்பத்தினையுடைய கண்களைக் கொண்ட அழகினையுடைய உன்னைக் கண்டவர்கள் மயக்கமுறுவர் என்பதை அறிவாயா? என்கிறான் தலைவன். பேரூரின் கண்ணும் சிற்றூரின் கண்ணும் ஆரவாரம் எழும்ப மோரோடு வந்த இவள் யாரோடும் ஒப்பிட முடியாத பெருவனப்புடையவள்,

‘பேர் ஊரும் சிற்றூறும் கௌவை எடுப்பவள் போல்இ
மோரோடு வந்தாள் - தகைக ண்டை யாரோடும்
சொல்லியாள் அன்றே வனப்பு” (Rasamaanikkanar, 2011)

என்றுரைக்கிறான் தலைவன். இவ்வாறு கண்டதும் காதல் கொள்வதற்குரிய பருவமுடையாள் போன்றே தலைவியின் தோற்றம் இருந்ததாகக் கலித்தொகை காட்டும் நான்கு கைக்கிளைப் பாடல்களும் தெளிவாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளன. இதன்வழி, கைக்கிளை காட்டும் பெண் பேதைப் பெண்ணல்லள் என்பது தெளிவாகிறது.

கைக்கிளைக் காட்டும் பெண்ணானவள் இன்றோ நாளையோ அணிமையில் தக்க பருவத்தையடையும் பெரும்பெண்ணே என்பதை.

“மகள் மேம்பட்ட கன்னிமை கனியாக் கைக்கிளைக் காமம்” (Makkikanar, 1999)

என்று பரிபாடலும் குறிப்பிட்டுள்ளது. இவற்றின்வழி, காமப்பண்புத் தோன்றுவதற்கு அருகாமையில் இருக்கும் பருவமுடையாள் என்பதே ‘காமம் சாலா இளமையோள்’ என்ற தொடரின் பொருள் என்பதை அறியமுடிகிறது.

கைக்கிளைத் தலைவன்

பருவம் அடையாத பெண்ணைப் பருவமுற்றவள் என்றெண்ணி ஆடவன் ஒருவன் காதல் கொள்கின்றான். அதனால் காதல் துன்பமடைகிறான். அவளைக் குறித்தும் அவள் அழகைக் குறித்தும்

தனக்கும் அவளுக்கும் உடைய ஒத்தனவற்றையும் அவள் தொடர்புடைய பலவற்றையும் சொல் எதிர்பொறானாய்த் தானே சொல்லி இன்புறும் நிலையே கைக்கிளைத் தலைவனின் நிலையாகும். இந்நிலையினைக் கலித்தொகைப் பாடல்கள் தெளிவாக காட்சிப்படுத்தியுள்ளன.

“இடை தெரியா ஏள் இருவரும் தத்தம்

உடை வனப்பு எல்லாம் இவட்கு ஈத்தார்கொல்லோ?” (Rasamaanikkanar, 2011)

எனும்படி, அழகில் ஒப்புமைக் கூறவியலா இடைத்தெரியாத தேவலோக மங்கையர் இருவர் தம் அழகையெல்லாம் இவளிடம் தந்தார்களோ என வியக்குமளவு அழகுடையவள் என்று தான் கண்டு காதல் மயக்கமுற்ற தலைவியின் அழகைப் பாராட்டுகிறான் தலைவன். தலைவியால் தானுற்ற காதல் துன்பத்தைக் காமநோய் என்கிறான் தலைவன். அதனை

“உளனா, என் உயிரை உண்டு, உயவு நோய் கைம்மிக”

“நடைமெலிந்துஇ அயர்வுஉறீஇஇ நாளும் என் நலியும் நோய்”

‘அல்லல் கூர்ந்து அறிவுறஇ அணங்காகி அடரும் நோய்” (Rasamaanikkanar, 2011)

என, தன்னுயிரை உண்டுவிட்டாய் என்றும் என் நிலைமறந்து, நடைதளர்ந்து நாளும்மெலியுமாறு அணங்காகி என்னை வருத்துகின்றாய் என்றும் பலவாறு விவரிக்கின்றான் தலைவன்.

“ஒறுப்பின், யான் ஒறுப்பது துமரை யான், மற்று இந்நோய்

பொறுக்கலாம் வரைத்து அன்றிப் பெரிதாயின்இ பொலங்குழாய்

மறுத்து இவ்வூர் மன்றத்து மடல்ஏறிஇ

நிறுக்குவென் போல்வல் யான்இ நீ படு பழியே” (Rasamaanikkanar, 2011)

என்னுடைய இந்நிலைமைக்குத் தண்டிப்பதாயின் காண்போரை வருத்தும் உன் அழகினை அறிந்திருந்தும் அணிகலன்கள் பூட்டி உன்னை வெளியே அனுப்பிய நின் சுற்றத்தாரையேத் தண்டிக்க வேண்டும் என்கிறான். மேலும் இக்காமநோய் பொறுக்கும் எல்லை கடந்து செல்லுமாயின்இ பொன்னால் செய்த குழையினை அணிந்தவளே உன்னால் நானுற்ற நிலையை மடலேறி ஊரறிய நிலைநாட்டுவேன் என்கிறான் தலைவன். இது தலைவி மேல்கொண்ட காதல் முற்றிய நிலையினைத் தெரிவிக்கின்றது.

தலைவியும் தலைவனும் கொண்ட காதலுக்குப் பெற்றோர் சம்மதிக்காத நிலையில் மடலேறுவேன் என்பது ஐந்திணை ஆகும். மடல் ஏறிக் காட்டுவது பெருந்திணையாகும். தலைவி உடன்படாத நிலையில் மடலேறுவேன் என்பது கைக்கிளை ஆகும்.

“இனையன கூறஇ இறைஞ்சுபு நிலம் நோக்கி,

நினையுபு நெடிது ஒன்று நினைப்பாள் போல், மற்று ஆங்கே

துணை அமை தோழியர்க்கு அமர்த்த கண்ணள்,

மனை ஆங்குப் பெயர்ந்தாள்இ என் அறிவு அகப்படுத்தே” (Rasamaanikkanar, 2011)

எனுமாறு, தலைவன் தன்னிலையை எடுத்துக்கூறுவதாக கேள்! கேள்! என்றுரைத்ததற்கெல்லாம் தலைவி யாதொன்றும் கூறாது நிலத்தை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். என் அறிவை அகப்படுத்தியவள் நான் கூறுவதை உணராமல் வேறொன்று நினைப்பவளாய்த் தன் தோழியர்களுடன் அவளின் மனைக்குச் சென்றுவிட்டாள் என்கிறான் தலைவன். இக்கூற்றிலிருந்து தலைவன்பால் தலைவிக்கு எத்தகைய எண்ணமும் தோன்றவில்லை என்பது புலனாகிறது. மேலும் தலைவனின் இந்நிலையானது சொல்லெதிர்பொறான் தானே சொல்லி இன்புறல் எனும் தொல்காப்பிய வரிகளுக்கு முற்றிலும் பொருத்தமாய் அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

கைக்கிளைக் குறிப்பு

தன்னால் காதலிக்கப்பட்ட பெண்ணானவள் காதலுறுவதற்கு ஏற்ற பருவத்தினள் அல்லள் என்பதைத் தலைவன் உணர்ந்ததாகவே கலித்தொகையின் கைக்கிளைப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. தலைவன் தான்கண்ட பெண் தானுற்ற காமநோய்க் குறித்து அறியாதவள் என்ற உண்மையை அறிகிறான். மேலும்,

“இவள் தான், வருந்த நோய் செய்து இறப்பின் அல்லால், மருந்து அல்லள்”

எனும்படி இவள் பிறர் வருந்தும்படி நோய்செய்து சாகடிப்பாளேயன்றி அந்நோயினைத் தீர்க்கும் மருந்தாகமாட்டாள் என்பதை உணர்ந்துகொள்கிறான் (Rasamaanikkanar, 2011).

இளமை அழகால் என்னை இத்தகைய நிலைக்கு ஆளாக்கிய உன் மீது எக்குற்றமும் இல்லை. உன்னை புறத்தே செல்லவிட்ட உன்னுடைய சுற்றத்தாரும் தவறிழைக்கவில்லை. கொல்லும் இயல்புடைய யானையை நீர்த்துறைக்கு அனுப்பும்போது பறைசாற்றி மக்களுக்குத் தெரிவிப்பர். அதுபோல, நீ செல்லும்போது பறையறைந்து உன் வருகையை அறிவிக்காத அரசனே தவறுடையவன் என்கிறான் தலைவன். இக்கருத்தை

“நீயும் தவறிலை, நின்னைப் புறங்கடைப்

போதர விட்ட நுமரும் தவறு இலர்

நிறைஅழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப்

பறைஅறைந் தல்லது செல்லற்க என்னா

இறையே தவறுடை யான்”

என்ற வரிகள் அரண்செய்கின்றன (Rasamaanikkanar, 2011).

மேற்கண்டவற்றிலிருந்து தானுற்ற காதல்நோய்க்குத் தலைவி காரணமில்லை தானே காரணம் என்பதைத் தலைவன் உணர்ந்ததை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

கைக்கிளை என்பது இளம்பெண்களைக் காணும்போது இளைஞர்களுக்குத் தோன்றும் இயல்பான ஒரு மனநிலையாகும். ஒருவரின் உள்ளத்தளவில் தோன்றி மறையும் உணர்வாகும். இது புறத்தே யாருக்கும் புலனாகாத மெல்லிய உணர்வாகும். இத்தகைய நுண்ணுணர்வைக் கண்டறிந்து அதனை அகத்திணையில் ஒரு திணையாக அமைத்துள்ளார் தொல்காப்பியர். காதலர்தம் மன ஒற்றுமையே அகத்திணையின் இன்றியமையாப் பண்பு. அதுவே உள்ளப்புணர்ச்சி எனப்படும். அத்தகைய உள்ளப்புணர்ச்சிக்கு உடற்பருவமும் இன்றியமையாக் கூறு என்பதையே கைக்கிளை நிலைநிறுத்துகின்றது.

References

- Makkikanar, A. (1999) Paripadal Moolamum Uraiyum, Varthaman Pathippagam, Chennai, India.
 Manikkam, V.S. (1957) Tamilkadhah, Meyyapan Pathippagam, Chidambaram, India
 Rasamaanikkanar, M. (2011) Kaliththogai, Poombukar Publication, Chennai, India
 Thamizhannal, (2010) Tholkappiyam, Manivasakar Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License